

'מנזרי למידה' מול שילוב חובה של AI

דילמה מס' 2 בהובלת דר יאיר סוארי

השתתפו: ד"ר מירב מלצמן, ד"ר אסף כהן, ד"ר יינון סתיו, ד"ר מירב וייס סידי, שרון נסיס, עדי שהם מאירי.

הדילמה: האם עלינו לייצר 'מנזרי למידה' – כיתות, מרחבים ושעורים מנותקי בינה מלאכותית לחלוטין או לחילופין לחייב שימוש ב-AI בקורסים במקום רק לאפשר אותה?

התובנות העיקריות:

כן ולא.

בשלב הראשון, ככל שמתקדם התואר, פחות מנזרים ויותר לחייב את השימוש בבינה מלאכותית.

בשלב השני, רמת השילוב צריכה להיות ברמת השיעור והמטרה הדידקטית/חברתית ולא ברמת הקורס.

נושא משמעותי שעלה הוא הקושי למדוד את הדברים החיוניים ביותר, אלו שנותנים לאדם ולחברה משמעות.

יש חשיבות בגיוון כשאין וודאות.

נקודות שעלו במהלך הדיון:

- חשוב לשים לב על איזה קורס מדובר, באיזה שלב בלימודים. יש לתכנן ברמה מחלקתית כיצד לנהל זאת. איך לעבור ממודל למודל.
- יש לדון איך לייצר מנזר למידה. יש בעיה טכנית ליישם זאת בפועל.
- בקורסי בסיס (כמו קריאה וכתיבה של תכנות) חייבים מנזר. אחרת ה-AI יחליף את ההבנה של הסטודנט. צריך שהסטודנטים יבינו את הלוגיקה. אם סטו לא יבין את הקוד, הוא לא יוכל לבקר את התוצאות של ה-AI. סטודנטים מגיעים ללא ידע ולכן חשוב להקנות להם את הבסיס. למרות שבעוד 3 שנים אף אחד לא ידע לאמת את הקוד.
- התקיים שיח אם הסטו צריכים לדעת קוד או לא, האם הם צריכים להבין ולדעת את שפת הקוד או שמספיק שה-AI ידע. ייתכן שאנחנו לא נצטרך כלל את ידע הבסיסי הזה.

- יש חשיבות לכך שה-AI לא יכתוב במקום הסטודנט אבל יעזור לו ככלי לימוד. בפועל הסטודנטים משתמשים הרבה פעמים ב-AI לקיצורי דרך, להגשות ולא לצורך הבנה ולימוד.
- מנזר – יש להגדיר ברמת הבנת התהליך, לאן הולכים. כשנאמר שצריך אותו בקורסי בסיס, הסוגייה היא מה שואלים.
- לעיתים ה-AI מגביל, מכנס לתבנית. יתכן על כן שקורסים מתקדמים מתאימים דווקא הם כדי שלא להינעל ברעיונות שהבינה תספק, כדי לשמור על היצירתיות והחשיבה הביקורתית. בשלב הזה סטודנטים כבר יודעים טוב יותר מה לבקש כדי לקבל תוצאה טובה יותר.
- מנזר למידה במהלך שיעור צריך להיות ממקום שמאפשר חשיבה, שהסטודנטים יחשבו על פתרונות בעצמם. אולי לקיים מפגשים אלה כ'שעורי דשא'. ורק לאחר מיכן, להעלות את המתג, להיעזר בבינה ולעשות הפקת לקחים על התהליך (בלי/עם).
- המציאות מייצרת צורך בשילוב של המצבים, בין מנזר לבין שימוש ב-AI. חשוב שהגישה תהיה גם וגם, שילוב, ולא הכל או כלום.
- בשיעור סדנאי, אפשר לייצר מנזר, בשיעור שמועבר כהרצאה זה פחות אפשרי.
- מומלץ לשקול שיעור הפוך – להתחיל ממנזר ללא AI, שיזמין את הסטודנטים לשיח, חשיבה, החלפת דעות, בשלב הבא הסטודנטים יעזרו בבינה המלאכותית ורק בסוף המרצה יהדק ויסכם את הדגשים המשמעותיים.
- כיום יש מרצים שביטלו את משימות הבית (לא ברור מי מבצע אותן) והעבירו אותם למהלך השיעורים עצמם. זה מצריך הקדשת יותר זמן במפגשים. בקורסים בהם יש גם תרגול, אפשר לשלב ביניהם.
- חיוב AI – לא צריך ללמד AI אלא איך להיעזר בו בצורה אפקטיבית.
- צריכה להיות הלימה בין מה שחשוב להקנות לסטודנטים לבין אופן ההערכה שלהם. אם הציון שלהם מבוסס על מבחן בסוף הקורס, המשמעות שאין חשיבות לתהליך הלמידה לאורך הקורס, להתמודדות הסטודנטים עם דילמות בשילוב/בלי AI תוך כדי הכוונה בהתאם
- עולה שאלה משמעותית האם הסטודנטים מגיעים לאקדמיה כדי להבין וללמוד, או כדי להשיג תואר. מי שרק רוצה לעבור את הבחינה, יעשה בבינה שימוש באופן בעייתי.
- המבנה החברתי עומד להשתנות ולכן חשוב לשלב באקדמיה עוד תחומי ידע, להקנות מיומנויות בינאישיות שישפרו את יכולות הסטודנטים – איך לעבוד בצוות, איך לדבר עם אנשים – ולייצר עבורם סוג של מנזר.
- כיתות/בניינים בהם יש בעיות קליטה, WIFI אפשר להפוך למנזרים.